

NOWY DZIENNIK

WYDANIE WIECZORNE

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.

10
MINUT

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Sto tysięcy afiszów na murach stolicy obwieszcza zapowiedź stanowczej walki z ekscesami

Warszawa, 23. 9. (A) Dziś nad ranem wywieszono na ulicach miasta Warszawy wielkie plakaty ze znanym, surowym zarządzeniem wojewody Jaroszewicza przeciwko dalszym zajściom ulicznym w stolicy. Plakatów takich rozlepiono około 100.000. — Uczyniło to na mieszkańcach miasta bardzo silne wrażenie, zwłaszcza, że w zarządzeniu podano, iż za uczestniczenie w zajściach ulicznych grozi kara od roku do lat 10 więzienia.

Zarządzenie wojewody ukazało się też na

czołowych miejscach w całej porannej prasie warszawskiej. Konserwatywny „Czas“ zaopatrjuje zarządzenie to w charakterystyczny komentarz: „Jest bez wątpienia słuszne, że władze kładą kres awantom ulicznym, z drugiej strony jest jednak jasne, że mechaniczne tłumienie rozruchów o charakterze antysemitycznym nie może wystarczyć na dłuższy czas. Ludność chciałaby wiedzieć, jaki program ma rząd w tej kwestii na dalszy dystans“.

Zarządzenia te wydane będą na terenie tych województw, gdzie ostatnio wydarzyły się po miastach wypadki bicia przechodniów, tłuczenia szyb, niszczenia cudzego mienia itd.

Smutne święta

Warszawa, 23. 9. (A) Dozorcy domów dzielnicy żydowskiej w Warszawie stwierdzają, że ostatnio zmalały więcej niż o połowę ich zarobki z opłat za otwieranie bramy po godzinie 11 wieczorem. Dzieje się to dlatego, że ludność żydowska Warszawy w ostatnich dniach wraca jak najwcześniej do domu. Równocześnie właściciele lokalów rozrywkowych, kin i teatrów, uskarżają się na stale zmniejszającą się frekwencję, co jest w szczególności charakterystycznym ze względu na trwanie świąt żydowskich, kiedy to w kinach i teatrach jest zwykle największa frekwencja.

Także na prowincji analogiczne zarządzenia

Warszawa, 23. 9. (A) Jak się dowiadujemy, zostaną w najbliższych dniach wydane przez

poszczególnych wojewodów zarządzenia o podobnej treści do zarządzenia warszawskiego.

POWSTAŃCY CHCIELI PRZEKROCZYĆ GRANICĘ FRANCUSKĄ DLA ODBICIA MJR. TRONCOSO?

Hendaye, 23. 9. (R) Nadchodzące z nad granicy pogłoski, według których jakoby mieli przekroczyć granicę powstańcy, celem dokonania zamachu w Hendaye dla uwolnienia mjr. Troncoso, są bezpodstawne. Zarządzono jedynie szereg środków ostrożności na pograniczu Bidassoa.

„Niezawodny“ sposób

Hendaye, 23. 9. PAT. Z San Sebastian donoszą, że od dwóch dni na terytoria zajęte przez powstańców nie są dopuszczane żadne dzienniki zagraniczne.

Nie będzie dalszych represji

St. Jean de Luz, 23. 9. (R) Wyższy urzędnik hiszpańskiego rządu powstańczego oświadczył wysłannikowi Havasa, że żadne nowe kroki w stosunku do francuskiego konsula generalnego w Maladze nie będą podjęte w odpowiedzi na aresztowanie mjr. Troncoso.

Urugwaj uznaje rząd gen. Franco

Montevideo, 23. 9. (R) Rząd urugwajski zawiadomił przedstawiciela rządu gen. Franco, iż

postanowił uznać dokumenty konsularne, pochodzące od rządu powstańczego oraz jego przedstawicieli konsularnych w krajach, które również uznały ten rząd. Powyższa decyzja przesłana została wszystkim przedstawicielom Urugwaju zagranicą.

Łódź „C. 4“ pod specjalną pieczęcią

„Specjalna służba informacyjna „Nowy Dzień.“

Paryż, 23. 9. (A) Łódź podwodna „C 4“ — która była przedmiotem napaści ze strony zwolenników gen. Franco, znajduje się w dalszym ciągu w porcie w Breście. Ażeby za pobic na przyszłość podobnym incydentom łódź została umieszczona przy samym wybrzeżu, a obok niej zarzuć kotwicę uzbrojona szalupa hiszpańska z działami, wymierzonymi w stronę wybrzeża.

Konsul hiszpański w Bordeaux z polecenia rządu mianował na miejsce kpt. Fernando, który został wezwany przez sąd w Breście, dla złożenia zeznań, nowego komendanta — kpt. Pedro Mendirabal. Oficer ten objął już dowództwo łodzi. Łódź podwodna poza uszkodzeniami od odłamków granatów, nosi wyraźne ślady ostrzeliwania z karabinu maszynowego.

Dziś pełna tabela wygranych Loterii Klasowej

Czy prem. Negrin obraził Hitlera?

Ciekawy incydent dyplomatyczny w Genewie

Bern, 23. 9 (K) W związku z obecną sesją Zgromadzenia Ligi Narodów w Genewie, wyłonił incydent dyplomatyczny który znalazł żywe echo w prasie szwajcarskiej.

Z okazji bankietu, wydanego przez związek dziennikarzy akredytowanych przy Lidze Narodów w Genewie, pierwszy delegat hiszpański, Negrin, premier rządu w Walencji wygłosił przemówienie, w którym był usęp, poświęcony kancleierzowi Hitlerowi. Opierając się na tekście mowy, przedrukowanym przez genewski dziennik „Journal des Nations“, poselstwo niemieckie w Bernie założyło protest w tutejszym departamencie politycznym, uważając mowę tę za obrażającą dla głowy państwa nie-

mieckiego. Rada federalna rozpatrzyła tę kwestię na posiedzeniu, odbytym w poniedziałek, stwierdzając, iż ze względu na immunitet dyplomatyczny, jaki posiada premier Negrin, żadne specjalne środki represyjne nie mogą być zastosowane do jego osoby.

Podobno słowa mowy, które stały się przyczyną interwencji niemieckiej, nie zostały wygłoszone przez Negrina, lecz opublikowane przez „Journal des Nations“ na podstawie komunikatu, wydanego przez jedną z agencji prasowych hiszpańskich. Rada federalna zarządziła przeprowadzenie dochodzenia dla dokładnego zbadania tej sprawy

Echa wybryku marynarzy włoskich w Tunisie

Paryż, 23. 9. (A) Jak donosi Agencja Havasa, śledztwo sądowe w sprawie napaści kadetów i marynarzy włoskich na siedzibę Ligi praw człowieka i obywatela w Tunisie prowadzone jest w dalszym ciągu. Wydaje się rzeczą niewątpliwą, że kadeci, oficerowie i marynarze włoscy winni są pogwałcenia prawa na terytorium, znajdującym się pod protektoratem oraz braku dyscypliny wojskowej. W tych warunkach można sądzić, że rząd francuski uprawniony będzie domagać się od rządu włoskiego wyrażenia ubolewania i zastosowania sankcji wobec winnych.

W liście, wystosowanym do władz francus-

kich w chwili wyjazdu z Tunisu, admirał, dowodzący dwoma okrętami włoskimi, dał już wyraz ubolewania. Odnosny raport winien być przesłany przez admirała rządowi włoskiemu, który przed udzieleniem ostatecznej odpowiedzi na demarche francuską, będzie niewątpliwie w posiadaniu tego dokumentu. Miarodajne koła francuskie są zresztą przeświadczone, iż sprawa ta bez względu na jej przebieg nie będzie miała żadnego wpływu na rokowania, dotyczące udziału Włoch w układzie z Nyon, które podjęte zostaną w najbliższy poniedziałek pomiędzy rzeszoznawcami morskimi Anglii, Francji i Włoch.

Sensacyjny proces o napad bandycki na kupca żydowskiego

(Telefonem od naszego korespondenta)

Przemyśl, 23. 9. (Seg.) Sensacyjna sprawa była przedmiotem rozprawy, jaka toczyła się przed sądem przysięgłych w Przemyślu. Oto 8 kwietnia b. r. w Łowcach w pow. jaroślańskim napadli jacyś dwaj bandyci na kupca Abrahama Steinbrucha — któremu zrabowali 50 zł, pobiwszy go uprzednio. Pod zarzutem dokonania tego napadu stanęli przed sądem Józef Gilarski i Władysław Woźniak. Podejrzanie przeciw Woźniakowi opierało się na tym, że wedle zeznania Steinbrucha ten ostatni miał go ukąsić w palec w czasie napadu. Rzeczywiście na palcu Woźniaka znaleziono małą ranke, jednak biegli lekarze nie umieli stwierdzić, czy ranka ta pochodziła z ukąszenia czy też od zadraśnięcia gnojnicą, jak twierdził Woźniak.

W czasie dochodzeń policyjnych przyznał się Woźniak do udziału w napadzie i podał, że dokonał

go w towarzystwie Jurka i Jana Turków. Ci ostatni udowodnili po aresztowaniu swoje alibi, a Woźniak odwołał przyznanie twierdząc, że wymuszono je na policji biciem.

W sześć tygodni po napadzie rozpoznał Steinbruch drugiego sprawcę w osobie Gilarskiego. Na rozprawie obydwaj oskarżeni wyparli się stanowczo winy. Sąd przysięgłych po przeprowadzeniu rozprawy odpowiedział na zadane pytania w kierunku winy oskarżonych 11 głosami nie, 1 tak wobec czego Trybunał obydwo oskarżonych uniewinnił. Trybunałowi przewodniczył s. o. Charlampowicz, oskarżał wiceprok. Guertler, bronił adw. dr Grossfeld. Zaznaczyć należy że proces powyższy był jedynym w obecnej kadencji przysięgłych. — Takiej „posuchy“ sądowej już dawno nie pamiętają

„Podstęp“, który ułatwił wykrycie defraudacji

Echa kradzieży 34.000 zł. w Oświęcimiu

(Telefonem od naszego korespondenta)

Oświęcim 23. 9. (Few.) W związku z ujęciem sprawcy kradzieży przesyłki pocztowej w Oświęcimiu w kwocie 34.800 zł., asystenta pocztowego Franciszka Nosala, — o czym już donieśliśmy, dowiadujemy się dalszych szczegółów w tej sprawie. Otóż uwagę policji na Nosala zwrócił uwagę list anonimowy, jaki nadszedł do policji. Autor anonimu doniósł w tym liście, że sprawcą kradzieży jest jeden z urzędników pocztowych w Oświęcimiu. Jak się okazało, list ten pisał 12-letni brat Nosala, Czesław. Był to „podstęp“ Nosala, który kazał bratu napisać list do policji pragnąc w ten sposób odwrócić od siebie podejrzenie.

Do Oświęcimia przybył wczoraj asystent po-

cztowy Leśniak, który niewinnie skazany został w 1934 r. za kradzież 12 960 zł do której to kradzieży przyznał się również obecnie Nosal. Konfrontacja Nosala z Leśniakiem miała nader dramatyczny przebieg.

Jak się dowiadujemy wkrótce nastąpi oficjalna rehabilitacja Leśniaka, który najprawdopodobniej wróci do służby państwowej. Wspomnieć również należy, że Urząd pocztowy zabezpieczył szkodę we wysokości 50.000 zł na realności Nosala. Przed gmachem Urzędu pocztowego stale gromadzą się tłumy, żywo interesując się tą sprawą. Nosal oddany został do dyspozycji prokuratora w Wadowicach.

Warszawa pod znakiem strajków

Warszawa, 23. 9. (A) W najejszych instytucjach użyteczności publicznej w Warszawie wybuchł dziś strajk dla poparcia żądań robotników zakładu czyszczenia miasta. Dziś rano strajk objął wodociągi i kanalizację i nie stało się do pracy 1500 robotników. Jedynie na stacji pomp i w filtrach pracy nie przerwano, aby nie narażać miasta na brak wody. W tramwajach i autobusach na razie strajku nie ma. Odbył się dziś tylko 15-minutowy wiec, na którym postanowiono na razie do strajku nie przystępować, przyjęto jednak rezolucję popierającą akcję robotników Z. C. M. Tramwaje wyjechały przeto na miasto z opóźnieniem. Również strajkują częściowo robotnicy i pracownicy inspekcji handlowej, oraz w halach targowych.

Odmienne przedstawia się sytuacja na terenie rzeźni miejskiej, gdzie dziś udało się częściowo zlikwidować strajk okupacyjny. 900 robotników opuściło już teren rzeźni i większość robotników przystępuje dziś do pracy. Strajkują jedynie robotnicy i rzeźnicy, zatrudnieni przy uboju rytualnym. Wobec braku mięsa koszerne, do dyrekcji rzeźni przybył delegat rabinatu z interwencją w sprawie zaopatrzenia społeczności żydowskiej Warszawy w mięso koszerne. Dyrekcja postanowiła jednak żądaniu temu odmówić, oświadczając, że ubój rytualny będzie wznowiony odpiero wtedy, gdy wszyscy robotnicy żydowscy wrócą do pracy. Rabinat stara się przeto wywrzeć wpływ na strajkujących Żydów, aby wrócili do pracy.

„Grzeczni“ bandyci sterrowali kilkunastu ludzi

Lublin, 22. 9. (tel. wł.) W hucie szklanej Dąbrowa w pow. lukowskim, dokonano niezwykle zuchwałego napadu bandyckiego.

Późnym wieczorem przyjechało do Dąbrowy taksówką 5 mężczyzn, w wieku około 30 lat, którzy obezwładniwszy portiera, pilnującego wejścia do fabryki, rozdzielili się na dwie partie. Trzej z nich pozostali w portierni, dwaj zaś udali się do kasy fabrycznej.

Bandyci pilnujący wejścia obezwładnili i związali czterech stróżów oraz zatrzymali i zamknęli w sąsiednim budynku 12 robotników. Dwaj inni włamywacze rozpruli kasę żelazną, skąd zrabowali 2.000 zł. gotówki i papiery wartościowe. Po dokonaniu rabunku bandyci wsiedli do taksówki i odjechali w kierunku Mińska Mazowieckiego.

Sprawcy napadu spodziewali się prawdopodobnie większej ilości gotówki w wysokości kilkudziesięciu tysięcy złotych, przygotowanych na wypłatę. Pieniądze te jednak szczęśliwym trafem nie nadeszły na czas do fabryki.

Zarówno ubiór, jak i zachowanie się bandytów wskazują, że pochodzą oni ze sfer inteligentnych. W czasie plądrowania w fabryce zachowali się nadzwyczaj poprawnie i nie tylko nie wyrządzili nikomu żadnej krzywdy, lecz nawet pozostawili broń, którą znaleźli u niektórych urzędników.

Za bandytami zarządzono pościg.

KRONIKA TARNOWSKA

DZIEŃ KONIA. Miesiące wrzesień i październik są miesiącami różnych „dni“ i „tygodni“. Między innymi dnia 26 września ma odbyć się „Dzień konia“, który obejmuje przegląd przez 2 komisje sędziów furmanek, zaprzęgów i klaczy a prócz tego popisy konne jak i konkurs powożenia.

PRZED WYBORAMI DO ZARZĄDU KASY OSZCZĘDNOŚCI. W związku z wyborami do Zarządu Kasy Oszczędności znowu wymienia się różne osoby, mające objąć stanowiska dyrektora i wicedyrektora kasy. Nowa rada Kasy przy wyborze Zarządu będzie chyba liczyła się tylko sytuacją Kasy Oszczędności, która po ostatnim kryzysie weszła na tory normalnej gospodarki.

PREZYDENT MIASTA WE WIEDNIU. P. prezydent miasta wyjechał na urlop kilkunastodniowy do Wiednia celem zwiedzenia targów tamtejszych. ZABITY W CZASIE BOJKI. W czasie bójki między braćmi Janem, Julianem i Władysławem Brodami z Nowodworza k. Tarnowa został pobity Władysław Broda tak nieszczęśliwie, że skutkiem po-
tłuczeń w głowę zmarł.

Nie przyniesie sojuszu wojskowego wizyta Mussoliniego w Niemczech

Minorowe nastroje w Berlinie w związku z Canossą włoską

Berlin 23. 9. (R) Wobec pogłosek prasy zagranicznej na temat wizyty Mussoliniego w Niemczech, podejrzewających jakoby pod czas wizyty tej zawarty miał być sojusz wojskowy włosko - niemiecki — Niemcy za przecząją temu kategorycznie, oświadczając, że spotkanie nie będzie miało żadnych celów politycznych jak tylko wzmocnienie osi Berlin - Rzym, która wszakże nie jest zwrócona przeciwko nikomu. „Nie jest to sprzyśnięcie przeciwko nikomu” — czyta się tu. Spotkanie to będzie tylko demonstracją pokrewieństwa ideologii obu państw, lecz nie popartą żadną umową wojskową. W ogóle nie będą omawiane bieżące kwestie polityki jak np. ugoda w Nyon. Spotkanie to będzie tylko „wielką uroczystością, lecz nie będzie kwiatem trującym”. Tego rodzaju pogłoski zagraniczne rozsiewane są światu

domie — oświadczają komentarze inspirowane — a to celem zatrucia atmosfery przed przyjazdem Mussoliniego.

Zgoda Włoch przystąpienia do ugody w Nyon na zmienionych warunkach powitana tu została z żywą rezerwą. W związku z tym Niemcy zapewniają — odpowiadając na supozycje prasy zagranicznej — że nie obawiają się bynajmniej powrotu frontu Stresy.

Niemcy oświadczają, że cieszą się z tego, że równouprawnienie Włoch zostało uznane w całej pełni przez Francję i Anglię, lecz radości tej brak jest szczerości. W interpretacji niemieckiej przystąpienie Włoch do ugody nyońskiej jest kapitulacją francusko-angielską w rzeczywistości jednak zdaje się że jest wręcz odwrotnie.

nia nieustannego, zagrażającego Europie niebezpieczeństwa bolszewickiego. Mussolini i Hitler spełnili w krwawych okopach wojny światowej swój obowiązek żołnierski. Tacy mężowie stanu nie chcą więcej wojny, lecz pokoju, a ich narody mają tylko jedno pragnienie, a mianowicie: żyć w pokoju i pracować dla swego dobrobytu”.

Na tejże konferencji prasowej kierownik okręgowy propagandy Wenzl podał kilka szczegółów programu, pobytu Mussoliniego w Monachium. Na całej trasie od granicy aż do dworca monachijskiego dokąd Mussolini przybędzie w sobotę rano, witać będą duże formacje partyjne i młodzież szkolna. Po przybyciu do Monachium, Mussolini dokona przeglądu oddziałów honorowych armii i formacji partyjnych, po czym uda się wraz z kanclerzem do pałacu ks. Karola, gdzie powita go premier bawarski Siebert. W towarzystwie ministra Hessa, Mussolini złoży wzięty w prywatnym mieszkaniu Hitlera. Z kolei duce zwiedzi dom brunatny, gdzie złoży wieniec, a następnie uda się do dawnego domu brunatnego i do nowego gmachu zarządu partii. Śniadanie w ścisłym gronie odbędzie się w domu kanclerza, który przy tym przedstawi Mussolinemu kierowników partii. Po śniadaniu formacje partyjne przedfilują przed Mussolinim i Hitlerem na placu królewskim. Następnie kanclerz rewizytować będzie Mussoliniego w pałacu ks. Karola, po czym obaj mężowie stanu zwiedzą wielką wystawę sztuki niemieckiej. Dzień zakończy się przyjęciem w sali domu sztuki niemieckiej.

Obu dyktatorom leży na sercu --- pokój...

Program pobytu Mussoliniego w Monachium

Monachium 23. 9. (R) Minister Wagner przyjął wczoraj dziennikarzy niemieckich i zagranicznych, wobec których oświadczył że Mussolini złoży wizytę Hitlerowi w Monachium w charakterze założyciela i przywódcy partii faszystowskiej. Oto dlaczego partia narodowo - socjalistyczna zajmuje się organizacją manifestacji w Monachium. Z

tej okazji „stolica sztuki niemieckiej” otrzyma wykład galowy, aby godnie uczcić gościa kanclerza. Minister Wagner podał następnie że kanclerz na czele wszystkich przywódców partii powita Mussoliniego w sobotę na dworcu.

Spotkanie dwóch mężów stanu dowodzi również żelaznej woli obu narodów zwalczą-

Zgon brata regenta Węgier

Wiedeń 23. 9. (W) Dziś nad ranem zmarł tu w 79-ym roku życia generał kawalerii Stefan Horthy, starszy brat regenta Węgier.

Pożar Rotundy nie był dziełem zamachu

Berlin 23. 9. (R) Tutejsze poselstwo austriackie wyjaśniło na podstawie informacji ze źródeł autorytatywnych, iż wbrew przypuszczeniom prasy, że sprawą pożaru Rotundy wiedeńskiej nie jest związana żadna akcja komunistyczna. Według dotychczasowych dochodzeń, pożar powstał albo skutkiem krótkiego spięcia, albo wzniesiony został przez nieostrożność. Straty nie są tak wielkie, jak początkowo przypuszczano.

Nalot na Walencję

Walencja, 23. 9. (R) W środę około godz. 21 samoloty powstające usiłowały bombardować miasto, zostały jednak odparte przez artylerię przeciwlotniczą. Samoloty te usiłowały następnie bombardować Sagonte, lecz z 8-miu rzuconych bomb, pięć spadło do morza. Ofiar w ludziach nie było.

Niesamowity wybryk natury

Paryż, 23. 9. (A) Havas donosi z Kartageny, iż żona urzędnika tamtejszego arsenału wojskowego, która w okresie między 4-tym a 14-tym września powiła 7-ro dzieci, wydała w dniu wczorajszym na świat jeszcze dwoje dzieci. W życiu pozostało jednak tylko dwoje dzieci, urodzonych w dniu 4 września.

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 23. 9. (A) Dziś nadły większe wy-

Chińczycy nie upadają na duchu

Szanghaj, 23. 9. (R) Ambasador amerykański w Nankinie oświadczył przedstawicielowi Reutersa w rozmowie telefonicznej z Nankinu, że duch Chińczyków bynajmniej nie został złamany przez powietrzne naloty japońskie, przeciwnie Chińczycy wydają się być bardziej zdecydowani na prowadzenie walki. Mówiąc o własnej sytuacji o sprzecznych na ten temat wiadomościach, amerykański ambasador

oświadczył, iż opuścił ambasadę w poniedziałek i powrócił do Nankinu wczoraj z własnej woli i nie miał wcale zamiaru przenosić się na okręt „Luzon” w razie bombardowania Nankinu.

London, 23. 9. (R) Reuter donosi z Kantonu, iż 12 wielkich samolotów japońskich, chronionych przez samoloty myśliwskie, rozpoczęło ponowne bombardowanie dzielnicy chińskiej Kantonu.

Rozpaczliwy brak lekarzy w Rumunii

Czerniowce, 23. 9. (R) Prasa podaje, że w Konstancy wybuchła epidemia szkarlatyny. Dotychczas zanotowano 70 wypadków. Wszystkie szkoły zostały zamknięte.

W gminie Chinteni koło Kluza panująca od dwóch tygodni epidemia tyfusu pociągnę-

ła za sobą wiele śmiertelnych wypadków. — Zrozpaczeni mieszkańcy, nie mając na miejscu żadnej pomocy lekarskiej, udali się do szpitala chorób zakaźnych w Kluzu i próbowali siłą uprowadzić tamtejszego lekarza. — Dopiero policja zdołała uwolnić porwanego.

Popełnił samobójstwo na krześle elektrycznym własnej konstrukcji!

Chicago 23. 9. (R) Młody elektrotechnik Bertram Braucher popełnił samobójstwo w niezwykle sposób. Skonstruował on w swym

grane na numery:

10,000 — 81803, 132723

2,000 — 17778, 46745, 75199, 77771, 82545,

5,000 — 127332, 138756, 181391, 186640, 193699

84530, 93080, 94672, 127900, 49240.

pokoju krzesło elektryczne podobne do tych jakich używają w więzieniach do trawienia zbrodniarzy, połączył je z przechodzącymi obok domu przewodami o wysokim napięciu po czym usiadłszy w krześle, puścił prąd. Rodzice znaleźli go nieżywym.

Samobójca na kartach porozlepianych po ścianach przestrzegał rodziców, by wyłączyli prąd, zanim dotkną jego ciała.

Anegdoty o Masaryku

MOWA, KTÓRA ULECIAŁA

W pewnej miejscowości na Morawach burmistrz przygotował sobie mowę powitalną, napisaną na kawałku papieru i włożył ją do cylindra. Było to w miejscowości niemieckiej, gdzie naczelnicy gmin przy takich okazjach używają jeszcze cylindrów.

Gdy burmistrz rozpoczął mowę, zerwał się wiatr i z wysokiego kapelusza ponad głową prezydenta wyleciała kartka papieru.

Burmistrz zbladł i nie mógł powiedzieć ani słowa.

— Dziękuję panu, panie burmistrzu, za miłe powitanie — oświadczył prezydent — wszak ja i tak wiem, co pan chciał mi powiedzieć.

„TO, CZEGO NIE CHCĘ POWIEDZIEĆ“

Prezydent Masaryk niechętnie przemawiał publicznie i jeszcze niechętniej do wystąpień takich się przygotowywał. Odkladał takie przygotowania z dnia na dzień.

— Zaczekam aż urzędy zaproponują, co mam powiedzieć — usprawiedliwiał się jak gdyby.

— A czy pan prezydent będzie mówił według tego projektu?

— Nigdy! Ani jednego zdania z tego nie wybiorę. Ale lepiej przygotowuję się, gdy mam przed sobą to, czego nie chcę powiedzieć.

MASARYK I DETEKTYW

Gdy prezydent Masaryk wyjeżdżał do Grecji i Palestyny, minister spraw wewnętrznych przydzielił mu jednego z najlepszych detektywów praskich. Prezydent oponował, ale musiał ustąpić. Poleciał przedstawić sobie już w Pradze tego detektywa i spokojnie, ale z naciskiem powiedział don:

— Musiałem pana zabrać z sobą, bo panowie tego sobie życzyli. Proszę uważać tę podróż za wycieczkę, a przede wszystkim starać się, abym pana nie widział.

Detektyw wobec tego podróżował na przodzie okrętu. Stało się jednak, że prezydent go zobaczył. Detektyw spał spokojnie na leżaku. Prezydent przeszedł koło niego cichutko i sekretarzowi dał znak, aby i on cicho się prześlizgnął. Potem dopiero po wiedział:

— Uważaj pan na tego człowieka. Gdyby w podróży coś mu się stało, mielibyśmy kłopoty z ministertwem spraw wewnętrznych.

MASARYK I KRAWIEC

Gdy prof. Masaryk został po raz pierwszy wybrany prezydentem Czechosłowacji do kancelarii jego zaczęły napływać z różnych stron oferty firm — które pragnęły zostać dostawcami prezydenta i jego domu. Szczególnie zabiegali o ten zaszczyt krawcy krajowi i zagraniczni.

Masaryk wszystkie te oferty odrzucił a pewnego dnia udał się na przedmieście do małego warsztatu krawieckiego.

— Poznaje mnie pan? — zapytał uboższego krawca — ubierałem się u pana, gdy byłem biednym studentem. Dawał mi pan wówczas ubrania na kredyt. Pozostaną nadal pańskim klientem.

DOBRY POMYSŁ

Pewnego dnia zauważył prezydent Masaryk, że jego sekretarz posegregował wszystkie akta w teczkach najrozmaitszych kolorów. Wobec tego zapytał jaki cel ma ta segregacja?

— W ten sposób wszystko jest bardziej przejrzyste — odpowiedział sekretarz. Wiem, co oznacza dany kolor i od razu orientuję się, co znajduje się wewnątrz.

— Dobry pomysł — odparł Masaryk błysnąwszy oczami z poza okularów, wobec tego dam wszystkie książki mojej biblioteki poprawiać na różne kolory. Dzięki temu oszczędzę sobie czytania..

TO NIE WYSTARCZA

Znany i w Polsce pisarz czeski Karol Capek, był bardzo serdecznie zaprzyjaźniony z prezydentem Masarykiem. Pewnego razu został Capek w jakiejś sprawie wezwany do sądu jako świadek.

Pisarz stawiał się dopiero na trzecie wezwanie.

— Świadek Capek — zawołał sędzia — dlaczego nie stawiał się pan na wezwanie za pierwszym i za drugim razem?

— Bawiłem na zamku Topolcianky, jako gość

SYLWETKI DNIA

CZARODZIEJ FINANSOWY TRZECIEJ RZESZY

Hjalmar Schacht w nielасce

W r. 1927 Alfred Rosenberg, podówczas jeden z zaufanych mężów Hitlera i teoretyk „imperializmu niemieckiego“, wydał książkę p. t.: „Zbrodniarze listopada“.

Jednym z owych „zbrodniarzy“ był nie kto inny, jak dr. Hjalmar Schacht.

Rosenberg przedstawił w niezwykłe złośliwy sposób sylwetkę „moralną“ Schachta, oskarżając go o korupcję i szereg innych zbrodni. W chwili, gdy książka się ukazała, Schacht był w zupełnie odmiennym, można nawet powiedzieć: krańcowo odmiennym obozie co Hitler,

mianowicie w obozie demokratycznym.

Nie śniło mu się jeszcze, że będzie kiedyś „nazistą“. Karierę robiło się wówczas jeszcze w szeregach liberalizmu, a Schacht był z natury oportunistą, nie zważającym wiele na przekonania, byle zaprowadzić one mogły wysoko.

Dopiero po roku 1930 mógł sobie wyrzucać Rosenberg, że wpakował Schachta do swej kolekcji „listopadowych zbrodniarzy“. W roku tym bowiem Schacht doszedł do wniosku, że liberalizm niemiecki się kończy i trafnie wyczuł, że przyszłość należy do hitleryzmu. Schacht poznał Hitlera przez Göringa. W r. 1931 Schacht oświadczył dziennikarzom, że staje się „nazi“ zaś w r. 1933 Hitler mianował go na stanowisko prezydenta Banku Rzeszy, które piastował do r. 1930.

Zetknięcie się Schachta z hitleryzmem leżało w interesie obu stron; dla człowieka była to droga do kariery, dla ruchu — znalezienie wymarzonego finansisty. Hitler bowiem długo szukał człowieka, podobnego do Schachta i nie mógł go znaleźć.

Narodowy socjalizm potrzebował dla swego istnienia czarodzieja finansowego.

a takich niewielu chodzi po świecie.

Göring, Goebbels czy Rosenberg znaleźli się od razu, ale o ekonomistę było znacznie trudniej. Wybór Hitlera padł najpierw na emerytowanego kapitana Wagnera. Ale Wagner okazał się tak kiepskim finansistą, że siedzi od trzech lat w obozie koncentracyjnym. Następca jego był Wilhelm Kepler, który przez pewien czas miał wielki wpływ na Hitlera; ale i jego

rzędy szybko się skończyły, jak również i jego następcy, Alberta Pietscha. Wszyscy oni nie dorobili do zadania

tu trzeba było magika, a oni byli tylko ludźmi.

Dopiero Schacht spełnił wszystkie nadzieje narodowych-socjalistów. Schacht potrafił sfinansować brojenia niemieckie, uporządkować budżet, ograniczyć w pewnym stopniu bezrobocie, opłacić przywóz surowców, sfinansować roboty publiczne, nastawił niemiecką wytwórczość na surowce syntetyczne. Prawda, rezerwa złota zmniejszyła się prawie do zera, rynek wewnętrzny wyssany został w dużej mierze z kapitałów, stopa życiowa szerokich rzesz ludności ogromnie się obniżyła, ale nie wina to polityki Schachta.

Iecz szalu zbrojeniowego, za który nie on ponosi odpowiedzialność.

Obecnie Schacht kończy lat 60. Urodził się on w r. 1877 w Szleszwigu. Matka jego była Dunką i stąd nosi Schacht imię Hjalmar; jest on zresztą bardzo dumny ze swego „duńskiego“ pochodzenia i dzieci jego również otrzymały imiona duńskie. Ojciec zato był Niemcem, gorącym entuzjastą demokracji amerykańskiej; dlatego właśnie Schacht nosi trzy imiona: Hjalmar, Horace, Greeley.

Kariera Schachta zaczyna się w r. 1916, kiedy to został dyrektorem Darmstaedter National Bank. W r. 1923 po krachu marki, Schacht ocalił Niemcy z zupełnego chaosu monetarnego, tworząc „Rentemark“. Jeszcze wówczas był Schacht demokratą (w r. 1919 był Schacht jednym z założycieli partii demokratycznej). Do r. 1930 był prezydentem Banku Rzeszy. Ale największa jego kariera zaczyna się po roku 1933

kiedy stał się faktycznym dyktatorem finansowym III-ej Rzeszy.

Schacht jest zawziętym przeciwnikiem Goebbelsa;

uważa on wystąpienia antysemitów wodzów hitlerowskich za absurd i odważył się nawet w r. 1935 w mowie, wygłoszonej w Królewcu, ostro je napisać.

Ale przemówienie jego zostało ocenzone przez Goebbelsa i dowiedziano się o tym tylko za granicą, nie zaś w Niemczech.

John Guntler, od którego zapożyczamy niektóre szczegóły, twierdzi, że życie prywatne Schachta nie jest tak dobrze znane, jak życie innych wodzów hitleryzmu. Schacht ma posiadłość wiejską, ale mieszka w Banku. Nosi wysokie kołnierzyki, jest zimny, finezyjny i dowcipny. Jego przyjaciółmi są magnaci przemysłowi: Thyssen, Krupp von Bohlen i Siemens.

Schacht oświadczył kiedyś, że kariera jego skończy się pomnikiem lub szafotem. Czy przyjaciele jego gotują mu szafot? Pogłoski o dymisji Schachta nie zostały chwilowo potwierdzone. Zresztą, wątpliwe jest, czy narodowi socjaliści znajdą finansistę, który mógłby zastąpić Schachta. Ustąpienie więc jego mogłoby być równoznaczne z „początkiem końca“ hitleryzmu. Cały kunsztownie wzniesiony przez Schachta gmach mógłby się bez niego — nagle z hukiem zawalić.

prezydenta Masaryka — usprawiedliwiał się Capek

— Czy może pan na to twierdzenie podać jakiegóś świadka?

— Ekscelecja Masaryk może osobiście potwierdzić..

— To nie wystarcza — przerwał mu wytrawny biurokrata, stare austriackiej szkoły. — Mnie potrzebne jest zaświadczenie żandarmerii..

HUMOR

Adwokat B. jest namiętnym kolekcjonerem seksów. Pewnego razu pokazywał swą nową laskę w kawiarni.

— Galka tej laski zrobiona jest z kości słoniowej — oświadczył.

— Ale dziwny był ten słon — rzekł ktoś. — Miał widocznie biedak sztuczne zęby,

Zamiast odczytu Stronnictwa Narodowego -- ekscesy antyżydowskie w Liszkach

Jak przedstawiają się zajścia w świetle aktu oskarżenia

Jak już dziś rano podaliśmy, rozpoczęła się obecnie w krakowskim Sądzie Okręgowym proces przeciw uczestnikom zajęć antyżydowskich w Liszkach. Jak wykazały dochożenia, geneza i przebieg zajęć były następujące:

Wieczorem 23 marca 1936 poczęły nadchodzić do Liszek grupy ludzi z okolicznych wsi. Około godziny 21, posterunkowy Kerl zauważywszy na Rynku około sto osób, zaniepokojony tym zjawiskiem, chciał zatelefonować do Bielan, gdzie znajdowała się obsada posterunku lisieckiego, delegowana tam w związku z licznymi zajściami jakie miały miejsce w tym dniu w Krakowie.

Nie mogąc połączyć się telefonicznie z Krakowem, sądził iż

USZKODZONE SĄ DRUTY TELEFONICZNE

i dlatego wysłał natychmiast sekretarza gminnego do Bielan, celem zawiadomienia obecnego tam komendanta posterunku lisieckiego o powstałej w Liszkach sytuacji.

Około godziny 22 zgasa nagle lampa łukowa, oświetlająca Rynek w Liszkach. Na Rynek wszedł tłum ludzi z którego poczęto

RZUCAĆ KAMIEŃ W OKNA ŻYDOWSKIEGO DOMU MODLITWY

oraz w sklepy Adolfa Brennera. Następnie grupa napastników udała się do sklepów Brennera i po splądrowaniu ich, zabrano zapasy towarów oraz rzeczy z mieszkania Brennera.

Około godziny 23.15 przybyły z Bielan do Liszek posiłki policyjne na których widok napastnicy zbiegli, porzucając część zabranych towarów.

Wszczęte natychmiast dochodzenia a następnie śledztwo wykazały że wszyscy oskarżeni brali udział w zbiegowisku, które dopuściło się wspólnymi siłami

GWALTOWNEGO ZAMACHU

na mienie Brennera a wyniki przeprowadzonego śledztwa pozwalają ustalić przebieg napadu i udział poszczególnych oskarżonych w następujący sposób:

23 marca przed wieczorem obiegła okoliczne wioski Liszek wieść, że na Maciejówce obok Liszek odbędzie się w tym dniu wieczorem około godziny 21

ZEBRANIE CZŁONKÓW STRONNICTWA NARODOWEGO

na którym wygłosi odczyt oficer z armii Hallera.

Już około godziny 20-tej poczęły nadchodzić do Maciejówkę grupki ludzi, tak że przed godziną 21 zebrano się na oznaczonym miejscu około 300 osób.

Pomiędzy odzielnie stojące grupy ludzi, po częli wchodzić jacyś osobnicy, którzy na pytanie przybyłych, czy i kiedy odbędzie się odczyt, wyjaśniali, że

ODCZYTU W OGÓLE NIE BĘDZIE A JEDYNIE ODBĘDZIE SIĘ POGROM ŻYDÓW W LISZKACH.

Równocześnie osobnicy ci wzywali obecnych do zatrzymania się na Maciejówce, co jednak nie odniosło zupełnie skutku, albowiem wielu z zebranych — dowiedziawszy się jaki był właściwy, a ukryty cel zebrania — odeszło do domu.

Pozostałych na Maciejówce ludzie podzielili organizatorzy na grupy, z których największa pozostała na Maciejówce, a inne zajęły stanowiska w innych punktach w okolicy Rynku lisieckiego.

W międzyczasie nieustalony dotychczas

posterunku PP. w Liszkach stanowił jedynie posterunkowy Kerl,

PRZECIĄŁ DRUTY TELEFONICZNE, uniemożliwiając w ten sposób skomunikowanie się organów bezpieczeństwa w Liszkach z Krakowem.

Na krótki czas przed godziną 22 przybył pewien osobnik do grupy stojącej na Maciejówce i oznajmił obecnym, że

„WSZYSTKO GOTOWE, DRUTY PRZECIĘTE, NA POSTERUNKU P.P. TYLKO JEDEN POLICJANT”

oraz, że na znak dany gwizdkiem mają ruszyć do rynku i zniszczyć sklep Brennera.

Wkrótce po tym pouczeniu padły strzały, ktoś z tłumy rozbił kamieniem lampę, oświetlającą Rynek i wszystkie grupy ruszyły ku Rynkowi, rozbijając kamieniami okna

w żydowskim domu modlitwy.

Następnie napastnicy przybyli pod sklepy Brennera mieszczące się w jednym domu,

POCZĘLI RĄBAĆ DRZWI I OKIENNICE

wtargnęli do sklepu piwnic i mieszkania Brennera, skąd wyrzucili towary, a inni zajeżdżali wozami, na które ładowali towary i wywozili z Liszek.

Około godziny 23.15 przybył oddział PP. z Bielan co widząc napastnicy zbiegli.

Jak już dziś rano podaliśmy, aktem oskarżenia w tej sprawie objętych zostało 11 osób. Część oskarżonych ma już za sobą wyroki skazujące za kradzież.

Rozprawę prowadzi sędzia dr Bartynowski. Oskarża prokurator dr Jarosiński, brońnię adwokaci znani z procesów endeckich.

Konferencja polsko-angielska w sprawie rynków zbytu węgla

W Krakowie rozpoczęła dziś swe obrady konferencja węglowa polsko - angielska. Tematem konferencji jest podział rynków zbytu między eksporterów polskich i angielskich.

W skład delegacji wchodzi około 20 osób. Biorą w niej udział m. in. inż. Cybulski, prezes Izby Handlowo - Przemysłowej w Katowicach i wiceprezes Związku Izb, dalej wiceprezisi Izby w Sosnowcu inż. Przedpełski i Gadoms-

ki, delegaci Polskiej Konwencji Węglowej z dyr. Zdanowskim na czele.

Delegacja angielska składa się z 12 osób. Obrady toczą się w Izbie Przemysłowo Handlowej. Dziś przed południem odbyło się otwarcie konferencji, na którym imieniem Izby Handlowo-Przemysłowej w Krakowie powitał uczestników konferencji dr. Ziomek.

Niezwykłe koleje emer. wojskowego Ciekawy proces przed sądem krakowskim

Niecodzienna i początkami swymi sięgająca czasów wojny światowej jest sprawa, jaka w dniu dzisiejszym znalazła się na wokandzie Sądu Okręgowego w Krakowie.

Bohaterem sprawy jest Józef Ryś, który w roku 1908 wstąpił jako ochotnik do austriackiej marynarki wojennej, a służąc na różnych statkach w czasie wojny w roku 1916 bawił w porcie wojennym w Fiume.

Pewnego dnia Ryś przechadzał się w towarzystwie kolegów po bulwarach, rozmawiając po polsku. Przechodzący obok podoficer Niemiec usłyszał język polski i z tej okazji doszło do incydentu, w czasie którego Niemiec wyraził się obelżywie o Polakach.

Czując się tym dotknięty, Ryś rzucił się na podoficera, złamał mu szablę i strącił go do wody.

Sprawa zakończyła się degradacją Rysia i sąsądzeniem go na 10 miesięcy więzienia.

Po rozpadnięciu się Austrii Ryś zgłosił się do wojska polskiego, gdzie podał, że służył przed tym w armii austriackiej, w stopniu plutonowego, został jednak zdegradowany za przewi-

nienie, którego przebieg równocześnie opisał.

Uznając, że Ryś działał z pobudek patriotycznych, władze polskie przywróciły mu poprzedni stopień i Ryś w tym stopniu służył w wojsku polskim do czasu przeniesienia na emeryturę.

Początkowo odmówiono mu wypłaty emerytury, lecz po procesie w Najwyższym Trybunale Administracyjnym została mu emerytura przyznana i otrzymywał ją przez kilka lat. Dopiero w roku 1934 wstrzymano mu wypłatę emerytury. Ryś dowiedział się, że było to wynikiem anonimu, który nadszedł do władz. W anonimie tym oskarżano Rysia, że przy wstąpieniu do armii polskiej podał nieprawdę wyższy stopień wojskowy i bezprawnie wyłudził emeryturę.

Oskarżony o te przewinienia Ryś stanął przed sądem krakowskim. Odbyła się już raz rozprawa, lecz została odroczonego celem przedłożenia dowodów. Dziś sprawa jest znów na wokandzie.

Rozprawę prowadzi s. o. dr. Bobilewicz, brońni adw. dr. Jan Woźniakowski.

Rabin betzki wyzdrowiał

Przed kilkunastu dniami podaliśmy wiadomość, iż rabin betzki Rokach zaniemógł, tak, iż wezwano do niego jednego z okulistów krakowskich.

Jak się dowiadujemy, rabin Rokach powrócił już zupełnie do zdrowia.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

„Koletta“ z Lucyną Szczepańską.

ŻYD. TEATR (BOCHEŃSKA 7)

„Hrabia Luksemburg“ operetka Lehara.

TEATR „BAGATELA“

„Glückel Hammeln“ z Idą Kamińską.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: Błazen (Purimszpieler) (Jacobsohn Kressin, Turkow).

APOLLO: „Kapitan Taylor“ (Gary Cooper)

ATLANTIK: „Dybuk“, (Morewski, Samberg i in.)

PROMIEN: „Szarża lekkiej brygady“ (Erro Flynn i Olivia de Havilland).

STELLA: „Będzie lepiej“ (Szczepko i Tońko Sztuka: „Szesnastolatka“ (Lil Dagover film niemiecki)

UCIECHA: „Znachor“ (Janusz Stępowski Barszczewska, Zacharowski i in.)

WANDA: „Książątka“ (Lubińska, Niemińska, Bodo)

